

אלו נערות פרק שלישי כתובות

א ז (מ"י) פ"א מהלכות
נדרה הלכה יג ופ"ג
מהלכות גיטות הלכה ב
טו"ט ע"ח ס"י (שנא):

מוסף רש"י

הניחא לר' ישבב. אי
לא כלל הוא אלף
לאפוקי מד' סימלי
למפיק חד מחייבי לאוין
אמי ואמטעני דכל
חייבי לאוין עשה ר"ע
ממחייב (דקדוקי סו"ט). אלא
אי טעמא דנפשיה
קאמר. וכלל כיל ולא
לדריי סימלי למחייב
פליג אלף אשטעני דכל
שטילא דליוור הול
ממור (שם ובניין) שם
(טו). ר' נחניא בן
הקנה היה עושה את
יום הכפורים כשבת
לתשלומין. הולקין גיט
ביום הכפורים ומתחייב
כרת. פטור מן השלומין
כאלו הולקין בשבת שהוא
מתחייב בנפשו מיתת ב"ד
דשטין לן פטור מלשם
דכתיב (שמות כה) ולא
יהיה אסון עמך ישעש, הא
אם אסון יהיה לא ישעש,
שף יוכיף שמותו בדי
שמים שנקרעים חיו וציו
אסון הוא קרי, שנאמר
(בראשית כג) וקרה אסון
הלך פטור מלשם (פסחים
כט). ועיי' לב. ושבויות
ל' אף יום הכפורים
כרת כמיתת ב"ד דמי
(נחניא ז). הכל בידי
שמים. ומשנות ומלכות
הנאם לאס. כולל על ידי
גזירת שמים, חוץ מצנים
פחים. נמי, לנה, פחים,
חולי הכל על ידי חוס
מנו (ש"ס ז) עד שיפוט
היום (ז). אלו: לניס
פחים, קור הטפס (ב"מ
קז). אלו: מלכה והקור פח
ומוקש דרך עקש, כי בידו
הדבר מלוי לשמור מן
הזנה, ויש מפרשים לניס
פחים קור וחוס (רשב"ם
ב"ב קסד). והאמר רב
יוסף וכן תני רבי חייא.
המלא קאמר דלמך רב
יוסף מני צלמה וכן מני
סי' (שם טו). ח.

תוספות ר"ד

מתני' דלא כר"ג בן
הקנה. פירוש מתני'
המחייב קנס לבא על
אחרת ואפי' שמתחייב
כרת בביתו. דתני ר"ג
[בן הקנה] היה עושה
יהי"כ כשבת לתשלומין.
פי' לפטור המדליק את
הגדיש ביה"כ כאילו
הדליקו בשבת מה שבת
שהיא מיתת ב"ד פטור
מתשלומין דבתנן מתני'
לקמן בבא על בתו וילפי'
אין מולא יהי' אסון.
אף יו"ח כשהוא בכרת
ביתו אסון פטור מן
התשלומין. פי' דמשמע
במיתת ב"ד למיזר היכא
דליכא מיתת ב"ד משלם
דמי ודלתי. אף אסון
האומר בדי שמים פטור
מן התשלומין:

אי לאפוקי מדרכי סימאי קאמי. תימא תיפשוט דרבי ישבב טעמא
דנפשיה קאמר אליבא דמ"ד צפ"ק דיבמות (דף יא. וס) הבא על
יבמתו וחזר וזנא אחד מן האחים על ליתיה צעשה דהא תנן בפרק
ר"ג (יבמות דף ג.) ר"ג אומר דאין צעילה אחר צעילה ע"כ רבי ישבב
טעמא דנפשיה קאמר והוה התם כר'
ישבב דאין קידושין מופסין בחייבי
עשה ולהכי אין אחר צעילה כלום
כדלמך התם בגמרא^(א) אמתני' דאין
אחר צעילה כלום אמר רב הונא אמר
רב זו דברי ר"ע דלמך דאין קידושין
מופסין בחייבי לאוין ומסתמא הכא
אליבא דר"ע מספקא ליה אי טעמא
דנפשיה קאמר אי לאו לכך נראה
חד דגרסי^(ב) צפ"ק דיבמות (דף יא.)
ר' אמר זבאלו וזבאלו זה מוכיח ר"מ
צהיהא שמעמא דל"ג צעשה וכו' פרימי
דהיינו לאו שחלץ לאחת דלמך קרא
אשר לא יצנה כיון שלא צנה שז
לא יצנה אחרת ה"נ כיון שצנה
שום יצנה לא יצנה אחרת:

איבא בינייהו בעוזה לב"ג. פי'
צקוט. צעולה שלא דרכה
דפלוטא דר"מ ורבי אלעזר
היא בפרק הבא על יבמתו (יבמות דף
נט. וס) אי כסירה לכ"ג וה"ל למימר
ולר"מ דלמך כסירה לכ"ג מאי איכא
למימר דקאמר ולר"ע דלמך כו'
ואור"י דמ"ע פריך שפיר כדי
לאוקומי ר"ש בן מנסאי שהוא צתרא
כר"ע שהיה רבו אלז צהא לא חתם
אי פליג ר"מ אר"ש בן מנסאי ור"מ
פי' דהכא לא מיירי בצעולה מאחר
אלף צ"ג שאנס צתולה גמורה ולא
חשיבה ראוייה לקיימה אע"ג דלמך
צהא על יבמתו^(א) אנוסת עצמו
ומפוטת עצמו לא ישא ואם נשא נשוי
מ"מ כיון דלכתחלה לא ישא לא חשיבה
ראוייה לקיימה דלאיל לא ישא את מן
המורה על ע"ג דאם נשא נשוי ה"נ
אמר בוגרת ומוכת ע"ז לא ישא ואם
נשא נשוי אע"ג דהוה מן המורה

כדמוכא התם ועוד דקאמר התם^(ב) מתיב רבא ולו תהיה לאשה
באשה הראייה לו פרע אלמנה לכ"ג היכי דמי אילימא בצדכיה
מאי איראיא משום אלמנה תיפוק ליה דהויא לה צעולה שממע
דצולת עצמו אקורה לו מן המורה ור"מ לא פליג כן:

הב"ב מורים בבא ע"ה הגדה שמשלם קנס. תימא לר"י מנלן דר"ש בן מנסאי מורה זה דלמך כר' נחוניא בן הקנה ס"ל דחייבי כריתות
פטורים מן התשלומין ומיהו ר"ש התימני ע"כ לית ליה דר' נחוניא מדאיטערין למעוטי חייבי כריתות מולו תהיה לאשה אשה שיש
זה היה דע"כ לא איטערין למעוטי אלף חייבי כריתות דחייבי לאוין ס"ל בסוק החולין (יבמות דף מט. וס) דלית צהו הויה אלז מר"ש
בן מנסאי קשה מנלן דלית ליה דר' נחוניא ועוד אפי' ר"ש התימני דלמך אית ליה דר' נחוניא ואיטערין למעוטי מולו תהיה לאשה
יבמה לשוק דאין קידושין מופסין זה לכ"ע כדלמך צהאשה רבה (סס דף צג. וס) וי"ל דרב חסדא ס"ל דאין שום מנא סובר כרבי
נחוניא ולה"ק ולאפוקי כו' ובקונט' פירש דאמתני' קאד דמפקא מד' נחוניא ומיהו מנ"ל דמפקא מינייה דלמך מודה ר' נחוניא דחייבי
כריתות יש להן קנס דרבייהו קרא חד לחייבי לאוין וחד לחייבי כריתות ולר"ע קאד דמפקא מתני' מד' נחוניא דכיון דאין קידושין
מופסין בחייבי לאוין איכא לאוקומי הכן תרי ריבויי חד לחייבי עשה וחד לחייבי לאוין חייבי כריתות לר' נחוניא לא^(א) ונראה לרשב"א
לתרן^(ב) דע"כ מפקא מתני' מר' נחוניא דלר' נחוניא אין חילוק בין חייבי כריתות לחייבי מיתות ב"ד או מאסון אסון או כדדריש רבא
כרת שלי כמיתה שלכם ואם יש קנס לר' נחוניא בחייבי כריתות יש ג"כ בחייבי מיתות ב"ד ומתני' קתני צא על בתו פטור: **הב"ב בידי**
שמים חוץ מצנינים פחים. והא דלמך^(א) (שם דף צג.) לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה אלמא יכול לשמור עצמו מן הפורענות וכן קיר
נטוי דאסור לעבור תחתיו התם מן הפשיעה יכול לשמור עצמו דהא ודאי שצידו להמית עצמו אלז כשמצינאין עליו מן השמים כלום
חולי זה יבנה אלמא צדידי שמים הוא וי"ל דהיינו שיהם הקצ"ה עולמו או יתן לו מלגזשים ולא יטערך ליהרר וא"ת והא פחים בידי שמים
הוא כדלמך^(ב) צבדאשית רבה בפרשה ע"ז אל' אנטוניוס לרבי צלי עלי אל' רחמנא סוצב מצנינא אל' דא ללואתא היא יתיר חד כסו
וינימא אולא אל' תשתוב משרבא אל' הא כדו ללואת דכתיב אין נסתר מחמתו וי"ל דקרא כתיב צעוצרי דרכים או במלחמה כדרך שהמלכים
עושים דצדק אין אדם יכול ליהרר מן החוס אלז אס רואה ליבש צביתו יכול להזהר שיבש צבית של אצנים או יכנס במרתף ויש מפרשים דלינים
פחים חדא מילתא היא כלומר צינים שהם פחים לאדם לשון פח ומוקש ואינו כן דצפ"ק דמסכת ע"ז (דף ג. וס) מייית לה [אהא] דכתיב
ומעשה אדם כדגו הים מהן דגים שצים כיון שקדשה עליהן חמה מיד ממים [אף] צני אדם כיון שקדשה עליהם חמה מיד ממים] והא
דלמך (בכרות דף לג.) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים אין ענינו לכאן דהתם קאי על הולד צמעי אמו (מה טז.) שגחרין אס היא
עני או עשיר גבור או חלש טפס או חכם אלז דיקק ורשע לו^(א) והכא מיירי במאורעות הצלות על האדם: **ב"מ שחרב בית בור'.**
וא"ת אמאי לא נקט מ' שנה קודם שחרב בהמ"ק דמ' שנה קודם שחרב גלגלה סנהדרין כו' שלא דנו דיני נפשות וי"ל דלפעמים לזכרון
שעה היו חוזרין סנהדרין ללשכת הגזית ולהכי לא פסיקא ליה למיתני מ' שנה קודם שחרב וא"ת אל"כ מאי פריך בפרק היו צוקרין
(סנהדרין דף מה.) גבי מעשה וצדק ר' יוחנן בן זכאי צעוקי' תאנים ופריך מי הוה צנסהדרין והא תניא כל שנתייז של רבן יוחנן בן זכאי
מאה ועשרים שנה מ' עסק בפרקמטיא ומ' למד ומ' לימד ומיתא מ' שנה קודם שחרב גלגלה סנהדרין כו' והשתא מאי קשיא ליה כיון
דלפעמים היו חוזרין ודנין וי"ל דרבן יוחנן בן זכאי צדק צעוקי' תאנה תאנה דלתיבה היה ומשום דיני נפשות דלתיבה לא היו חוזרין
לעולם דעיקרם לא גלו אלף משום רתיבה דחו דנפשי רוחנים כדלמך^(א) צפ"ק דמסכת ע"ז (דף ט. וס) וי"מ דלהכי נקט משחרב בהמ"ק משום
דקודם לכן אע"פ שגלו היו בגדי כהונה מכפרים על מויד דלא אחריו ציה כדלמך^(ב) בפרק יש צערכין (ערכין דף טו. וס) ואין נראה דהא
צימי שמעון בן שטאי היה בגדי כהונה והיה דין ארבע מיתות כדלמך^(ג) בפרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו. וס) ואר"ש בן שטא אראה
בנחמא אלף לא שטיא אחד שרץ אחד חזר לחורב וכו' לא 11 משם עד שנשכו נשם ופריך ור"מ אר"כ מהו הוא אלא תני ר' חייא ארע"פ
שצטלו סנהדרין כו' ועוד אמר (מסכת י.) מרשעים יאל רשע כו' ומהם צמין צבהמ"ק קיים איירי מדקאמר ונמלא את מת חיה גולגלי:

חייבי עשה מזרי ואדומי. בתוך שלשה דורות דכתיב (דברים כג)
דור שלישי יבא להם דור שני לא ולא הוא מכלל עשה עשה: הניחא.
אי רבי ישבב האי כל שאין לו היתר ציהא דקאמר אליבא דר"ע לאו
כללל כיל אלף לאפוקי מדרכי סימאי למחיה אמת ואחייבי לאוין הוא
דפליג לאוסופי חייבי לאוין^(א) בכהונה
אלז שום חייבי עשה לא הוסף:
שפיר. מזינו למימר איכא צינייהו
דשמעון התימני ור"ש בן מנסאי
חייבי עשה: **אלף.** אי לאו אדרי
סימאי קאי וטעמא דנפשיה קאמר
נשם ר"ע שכל שאין לו היתר ציהא
צאשה זו הולד ממור מאי איכא
למימר: **צעולה לר"ג.** שאין צה לאו
דאלמנות וגירושין אלף עשה דצתולה
יקח (ויקרא כה) ולא צעולה. וא"ת יש
כלן לאו דונה לא אשכחן דלמך
פנוי הבא על הפנויה עשהא וזה אלף
ר' אלעזר^(ב) (ה) ולית הלכתא כוותיה
ואין וזה אלף הנצעת לפסול לה.
וצעולה שלא דכרעה איירי דאי
דכרעה תו ליכא קנס: **ומאי שנא.**
האי עשה משאר עשה דמודה ציה
ר"ע: **דכזה ליה עשה שאינו שום**
כלל. שאינו נוהג אלף כר"ג אלז
עשה דמזרי ואדומי נוהג בכל הקהל:
הא נמי יש צה הוי. המקדש אשה
צימי נדומה מקודשת: **ולאפוקי מד' נחוניא.** מתני' דמחייב תשלומין לצא
על אחותו ואע"פ שמתחייב כרת
צציתו מפקא מד' נחוניא: **אם יוס**
הכפורים כשנא. לפטור המדליק את
הגדיש ביום הכפורים כאלו הדליקו
בשבת: **מה שצת.** שהוא מיתת ב"ד:
פטור מן התשלומין. דמתני' צמתני'^(א)
גבי צא על בתו וילפי' לה מולא יהיה
אסון ענוש יענש: **אף יוס הכפורים.**
שהוא כרתת חיוצ נפש הוא ויו
ופטור מן התשלומין: **אסון צדי**
אדם. ולא יהיה אסון דמשמע
צמיתת ב"ד למימר דהיכא דליכא
מיתת ב"ד משלם דמי ולדות: **אסון**

צדי שמים. וקראהו אסון: **צינים פחים.** קור וחוס: **צדי שמים.**
אם צאים פורעניות על האדם גזירת המלך הוא: **חוץ צינים פחים.**
שפעמים שצאין צפשיעה: **צדי אדם ינישו.** שלא מגזירת מלך:
דן
הב"ב מורים בבא ע"ה הגדה שמשלם קנס. תימא לר"י מנלן דר"ש בן מנסאי מורה זה דלמך כר' נחוניא בן הקנה ס"ל דחייבי כריתות
פטורים מן התשלומין ומיהו ר"ש התימני ע"כ לית ליה דר' נחוניא מדאיטערין למעוטי חייבי כריתות מולו תהיה לאשה אשה שיש
זה היה דע"כ לא איטערין למעוטי אלף חייבי כריתות דחייבי לאוין ס"ל בסוק החולין (יבמות דף מט. וס) דלית צהו הויה אלז מר"ש
בן מנסאי קשה מנלן דלית ליה דר' נחוניא ועוד אפי' ר"ש התימני דלמך אית ליה דר' נחוניא ואיטערין למעוטי מולו תהיה לאשה
יבמה לשוק דאין קידושין מופסין זה לכ"ע כדלמך צהאשה רבה (סס דף צג. וס) וי"ל דרב חסדא ס"ל דאין שום מנא סובר כרבי
נחוניא ולה"ק ולאפוקי כו' ובקונט' פירש דאמתני' קאד דמפקא מד' נחוניא ומיהו מנ"ל דמפקא מינייה דלמך מודה ר' נחוניא דחייבי
כריתות יש להן קנס דרבייהו קרא חד לחייבי לאוין וחד לחייבי כריתות ולר"ע קאד דמפקא מתני' מד' נחוניא דכיון דאין קידושין
מופסין בחייבי לאוין איכא לאוקומי הכן תרי ריבויי חד לחייבי עשה וחד לחייבי לאוין חייבי כריתות לר' נחוניא לא^(א) ונראה לרשב"א
לתרן^(ב) דע"כ מפקא מתני' מר' נחוניא דלר' נחוניא אין חילוק בין חייבי כריתות לחייבי מיתות ב"ד או מאסון אסון או כדדריש רבא
כרת שלי כמיתה שלכם ואם יש קנס לר' נחוניא בחייבי כריתות יש ג"כ בחייבי מיתות ב"ד ומתני' קתני צא על בתו פטור: **הב"ב בידי**
שמים חוץ מצנינים פחים. והא דלמך^(א) (שם דף צג.) לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה אלמא יכול לשמור עצמו מן הפורענות וכן קיר
נטוי דאסור לעבור תחתיו התם מן הפשיעה יכול לשמור עצמו דהא ודאי שצידו להמית עצמו אלז כשמצינאין עליו מן השמים כלום
חולי זה יבנה אלמא צדידי שמים הוא וי"ל דהיינו שיהם הקצ"ה עולמו או יתן לו מלגזשים ולא יטערך ליהרר וא"ת והא פחים בידי שמים
הוא כדלמך^(ב) צבדאשית רבה בפרשה ע"ז אל' אנטוניוס לרבי צלי עלי אל' רחמנא סוצב מצנינא אל' דא ללואתא היא יתיר חד כסו
וינימא אולא אל' תשתוב משרבא אל' הא כדו ללואת דכתיב אין נסתר מחמתו וי"ל דקרא כתיב צעוצרי דרכים או במלחמה כדרך שהמלכים
עושים דצדק אין אדם יכול ליהרר מן החוס אלז אס רואה ליבש צביתו יכול להזהר שיבש צבית של אצנים או יכנס במרתף ויש מפרשים דלינים
פחים חדא מילתא היא כלומר צינים שהם פחים לאדם לשון פח ומוקש ואינו כן דצפ"ק דמסכת ע"ז (דף ג. וס) מייית לה [אהא] דכתיב
ומעשה אדם כדגו הים מהן דגים שצים כיון שקדשה עליהן חמה מיד ממים [אף] צני אדם כיון שקדשה עליהם חמה מיד ממים] והא
דלמך (בכרות דף לג.) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים אין ענינו לכאן דהתם קאי על הולד צמעי אמו (מה טז.) שגחרין אס היא
עני או עשיר גבור או חלש טפס או חכם אלז דיקק ורשע לו^(א) והכא מיירי במאורעות הצלות על האדם: **ב"מ שחרב בית בור'.**
וא"ת אמאי לא נקט מ' שנה קודם שחרב בהמ"ק דמ' שנה קודם שחרב גלגלה סנהדרין כו' שלא דנו דיני נפשות וי"ל דלפעמים לזכרון
שעה היו חוזרין סנהדרין ללשכת הגזית ולהכי לא פסיקא ליה למיתני מ' שנה קודם שחרב וא"ת אל"כ מאי פריך בפרק היו צוקרין
(סנהדרין דף מה.) גבי מעשה וצדק ר' יוחנן בן זכאי צעוקי' תאנים ופריך מי הוה צנסהדרין והא תניא כל שנתייז של רבן יוחנן בן זכאי
מאה ועשרים שנה מ' עסק בפרקמטיא ומ' למד ומ' לימד ומיתא מ' שנה קודם שחרב גלגלה סנהדרין כו' והשתא מאי קשיא ליה כיון
דלפעמים היו חוזרין ודנין וי"ל דרבן יוחנן בן זכאי צדק צעוקי' תאנה תאנה דלתיבה היה ומשום דיני נפשות דלתיבה לא היו חוזרין
לעולם דעיקרם לא גלו אלף משום רתיבה דחו דנפשי רוחנים כדלמך^(א) צפ"ק דמסכת ע"ז (דף ט. וס) וי"מ דלהכי נקט משחרב בהמ"ק משום
דקודם לכן אע"פ שגלו היו בגדי כהונה מכפרים על מויד דלא אחריו ציה כדלמך^(ב) בפרק יש צערכין (ערכין דף טו. וס) ואין נראה דהא
צימי שמעון בן שטאי היה בגדי כהונה והיה דין ארבע מיתות כדלמך^(ג) בפרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו. וס) ואר"ש בן שטא אראה
בנחמא אלף לא שטיא אחד שרץ אחד חזר לחורב וכו' לא 11 משם עד שנשכו נשם ופריך ור"מ אר"כ מהו הוא אלא תני ר' חייא ארע"פ
שצטלו סנהדרין כו' ועוד אמר (מסכת י.) מרשעים יאל רשע כו' ומהם צמין צבהמ"ק קיים איירי מדקאמר ונמלא את מת חיה גולגלי:

חייבי עשה מזרי ואדומי. בתוך שלשה דורות דכתיב (דברים כג)
דור שלישי יבא להם דור שני לא ולא הוא מכלל עשה עשה: הניחא.
אי רבי ישבב האי כל שאין לו היתר ציהא דקאמר אליבא דר"ע לאו
כללל כיל אלף לאפוקי מדרכי סימאי למחיה אמת ואחייבי לאוין הוא
דפליג לאוסופי חייבי לאוין^(א) בכהונה
אלז שום חייבי עשה לא הוסף:
שפיר. מזינו למימר איכא צינייהו
דשמעון התימני ור"ש בן מנסאי
חייבי עשה: **אלף.** אי לאו אדרי
סימאי קאי וטעמא דנפשיה קאמר
נשם ר"ע שכל שאין לו היתר ציהא
צאשה זו הולד ממור מאי איכא
למימר: **צעולה לר"ג.** שאין צה לאו
דאלמנות וגירושין אלף עשה דצתולה
יקח (ויקרא כה) ולא צעולה. וא"ת יש
כלן לאו דונה לא אשכחן דלמך
פנוי הבא על הפנויה עשהא וזה אלף
ר' אלעזר^(ב) (ה) ולית הלכתא כוותיה
ואין וזה אלף הנצעת לפסול לה.
וצעולה שלא דכרעה איירי דאי
דכרעה תו ליכא קנס: **ומאי שנא.**
האי עשה משאר עשה דמודה ציה
ר"ע: **דכזה ליה עשה שאינו שום**
כלל. שאינו נוהג אלף כר"ג אלז
עשה דמזרי ואדומי נוהג בכל הקהל:
הא נמי יש צה הוי. המקדש אשה
צימי נדומה מקודשת: **ולאפוקי מד' נחוניא.** מתני' דמחייב תשלומין לצא
על אחותו ואע"פ שמתחייב כרת
צציתו מפקא מד' נחוניא: **אם יוס**
הכפורים כשנא. לפטור המדליק את
הגדיש ביום הכפורים כאלו הדליקו
בשבת: **מה שצת.** שהוא מיתת ב"ד:
פטור מן התשלומין. דמתני' צמתני'^(א)
גבי צא על בתו וילפי' לה מולא יהיה
אסון ענוש יענש: **אף יוס הכפורים.**
שהוא כרתת חיוצ נפש הוא ויו
ופטור מן התשלומין: **אסון צדי**
אדם. ולא יהיה אסון דמשמע
צמיתת ב"ד למימר דהיכא דליכא
מיתת ב"ד משלם דמי ולדות: **אסון**

צדי שמים. וקראהו אסון: **צינים פחים.** קור וחוס: **צדי שמים.**
אם צאים פורעניות על האדם גזירת המלך הוא: **חוץ צינים פחים.**
שפעמים שצאין צפשיעה: **צדי אדם ינישו.** שלא מגזירת מלך:
דן
הב"ב מורים בבא ע"ה הגדה שמשלם קנס. תימא לר"י מנלן דר"ש בן מנסאי מורה זה דלמך כר' נחוניא בן הקנה ס"ל דחייבי כריתות
פטורים מן התשלומין ומיהו ר"ש התימני ע"כ לית ליה דר' נחוניא מדאיטערין למעוטי חייבי כריתות מולו תהיה לאשה אשה שיש
זה היה דע"כ לא איטערין למעוטי אלף חייבי כריתות דחייבי לאוין ס"ל בסוק החולין (יבמות דף מט. וס) דלית צהו הויה אלז מר"ש
בן מנסאי קשה מנלן דלית ליה דר' נחוניא ועוד אפי' ר"ש התימני דלמך אית ליה דר' נחוניא ואיטערין למעוטי מולו תהיה לאשה
יבמה לשוק דאין קידושין מופסין זה לכ"ע כדלמך צהאשה רבה (סס דף צג. וס) וי"ל דרב חסדא ס"ל דאין שום מנא סובר כרבי
נחוניא ולה"ק ולאפוקי כו' ובקונט' פירש דאמתני' קאד דמפקא מד' נחוניא ומיהו מנ"ל דמפקא מינייה דלמך מודה ר' נחוניא דחייבי
כריתות יש להן קנס דרבייהו קרא חד לחייבי לאוין וחד לחייבי כריתות ולר"ע קאד דמפקא מתני' מד' נחוניא דכיון דאין קידושין
מופסין בחייבי לאוין איכא לאוקומי הכן תרי ריבויי חד לחייבי עשה וחד לחייבי לאוין חייבי כריתות לר' נחוניא לא^(א) ונראה לרשב"א
לתרן^(ב) דע"כ מפקא מתני' מר' נחוניא דלר' נחוניא אין חילוק בין חייבי כריתות לחייבי מיתות ב"ד או מאסון אסון או כדדריש רבא
כרת שלי כמיתה שלכם ואם יש קנס לר' נחוניא בחייבי כריתות יש ג"כ בחייבי מיתות ב"ד ומתני' קתני צא על בתו פטור: **הב"ב בידי**
שמים חוץ מצנינים פחים. והא דלמך^(א) (שם דף צג.) לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה אלמא יכול לשמור עצמו מן הפורענות וכן קיר
נטוי דאסור לעבור תחתיו התם מן הפשיעה יכול לשמור עצמו דהא ודאי שצידו להמית עצמו אלז כשמצינאין עליו מן השמים כלום
חולי זה יבנה אלמא צדידי שמים הוא וי"ל דהיינו שיהם הקצ"ה עולמו או יתן לו מלגזשים ולא יטערך ליהרר וא"ת והא פחים בידי שמים
הוא כדלמך^(ב) צבדאשית רבה בפרשה ע"ז אל' אנטוניוס לרבי צלי עלי אל' רחמנא סוצב מצנינא אל' דא ללואתא היא יתיר חד כסו
וינימא אולא אל' תשתוב משרבא אל' הא כדו ללואת דכתיב אין נסתר מחמתו וי"ל דקרא כתיב צעוצרי דרכים או במלחמה כדרך שהמלכים
עושים דצדק אין אדם יכול ליהרר מן החוס אלז אס רואה ליבש צביתו יכול להזהר שיבש צבית של אצנים או יכנס במרתף ויש מפרשים דלינים
פחים חדא מילתא היא כלומר צינים שהם פחים לאדם לשון פח ומוקש ואינו כן דצפ"ק דמסכת ע"ז (דף ג. וס) מייית לה [אהא] דכתיב
ומעשה אדם כדגו הים מהן דגים שצים כיון שקדשה עליהן חמה מיד ממים [אף] צני אדם כיון שקדשה עליהם חמה מיד ממים] והא
דלמך (בכרות דף לג.) הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים אין ענינו לכאן דהתם קאי על הולד צמעי אמו (מה טז.) שגחרין אס היא
עני או עשיר גבור או חלש טפס או חכם אלז דיקק ורשע לו^(א) והכא מיירי במאורעות הצלות על האדם: **ב"מ שחרב בית בור'.**
וא"ת אמאי לא נקט מ' שנה קודם שחרב בהמ"ק דמ' שנה קודם שחרב גלגלה סנהדרין כו' שלא דנו דיני נפשות וי"ל דלפעמים לזכרון
שעה היו חוזרין סנהדרין ללשכת הגזית ולהכי לא פסיקא ליה למיתני מ' שנה קודם שחרב וא"ת אל"כ מאי פריך בפרק היו צוקרין
(סנהדרין דף מה.) גבי מעשה וצדק ר' יוחנן בן זכאי צעוקי' תאנים ופריך מי הוה צנסהדרין והא תניא כל שנתייז של רבן יוחנן בן זכאי
מאה ועשרים שנה מ' עסק בפרקמטיא ומ' למד ומ' לימד ומיתא מ' שנה קודם שחרב גלגלה סנהדרין כו' והשתא מאי קשיא ליה כיון
דלפעמים היו חוזרין ודנין וי"ל דרבן יוחנן בן זכאי צדק צעוקי' תאנה תאנה דלתיבה היה ומשום דיני נפשות דלתיבה לא היו חוזרין
לעולם דעיקרם לא גלו אלף משום רתיבה דחו דנפשי רוחנים כדלמך^(א) צפ"ק דמסכת ע"ז (דף ט. וס) וי"מ דלהכי נקט משחרב בהמ"ק משום
דקודם לכן אע"פ שגלו היו בגדי כהונה מכפרים על מויד דלא אחריו ציה כדלמך^(ב) בפרק יש צערכין (ערכין דף טו. וס) ואין נראה דהא
צימי שמעון בן שטאי היה בגדי כהונה והיה דין ארבע מיתות כדלמך^(ג) בפרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו. וס) ואר"ש בן שטא אראה
בנחמא אלף לא שטיא אחד שרץ אחד חזר לחורב וכו' לא 11 משם עד שנשכו נשם ופריך ור"מ אר"כ מהו הוא אלא תני ר' חייא ארע"פ
שצטלו סנהדרין כו' ועוד אמר (מסכת י.) מרשעים יאל רשע כו' ומהם צמין צבהמ"ק קיים איירי מדקאמר ונמלא את מת חיה גולגלי:

חייבי עשה מזרי ואדומי. בתוך שלשה דורות דכתיב (דברים כג)
דור שלישי יבא להם דור שני לא ולא הוא מכלל עשה עשה: הניחא.
אי רבי ישבב האי כל שאין לו היתר ציהא דקאמר אליבא דר"ע לאו
כללל כיל אלף לאפוקי מדרכי סימאי למחיה אמת ואחייבי לאוין הוא
דפליג לאוסופי חייבי לאוין^(א) בכהונה
אלז שום חייבי עשה לא הוסף:
שפיר. מזינו למימר איכא צינייהו
דשמעון התימני ור"ש בן מנסאי
חייבי עשה: **אלף.** אי לאו אדרי
סימאי קאי וטעמא דנפשיה קאמר
נשם ר"ע שכל שאין לו היתר ציהא
צאשה זו הולד ממור מאי איכא
למימר: **צעולה לר"ג.** שאין צה לאו
דאלמנות וגירושין אלף עשה דצתולה
יקח (ויקרא כה) ולא צעולה. וא"ת יש
כלן לאו דונה לא אשכחן דלמך
פנוי הבא על הפנויה עשהא וזה אלף
ר' אלעזר^(ב) (ה) ולית הלכתא כוותיה
ואין וזה אלף הנצעת לפסול לה.
וצעולה שלא דכרעה איירי דאי
דכרעה תו ליכא קנס: **ומאי שנא.**
האי עשה משאר עשה דמודה ציה
ר"ע: **דכזה ליה עשה שאינו שום**
כלל. שאינו נוהג אלף כר"ג אלז
עשה דמזרי ואדומי נוהג בכל הקהל:
הא נמי יש צה הוי. המקדש אשה
צימי נדומה מקודשת: **ולאפוקי מד' נחוניא.** מתני' דמחייב תשלומין לצא
על אחותו ואע"פ שמתחייב כרת
צציתו מפקא מד' נחוניא: **אם יוס**
הכפורים כשנא. לפטור המדליק את
הגדיש ביום הכפורים כאלו הדליקו
בשבת: **מה שצת.** שהוא מיתת ב"ד:
פטור מן התשלומין. דמתני' צמתני'^(א)
גבי צא על בתו וילפי' לה מולא יהיה
אסון ענוש יענש: **אף יוס הכפורים.**
שהוא כרתת חיוצ נפש הוא ויו
ופטור מן התשלומין: **אסון צדי**
אדם. ולא יהיה אסון דמשמע
צמיתת ב"ד למימר דהיכא דליכא
מיתת ב"ד משלם דמי ולדות: **אסון**

צדי שמים. וקראהו אסון: **צינים פחים.** קור וחוס: **צדי שמים.**
אם צאים פורעניות על האדם גזירת המלך הוא: **חוץ צינים פחים.**
שפעמים שצאין צפשיעה: **צדי אדם ינישו.** שלא מגזירת מלך:
דן
הב"ב מורים בבא ע"ה הגדה שמשלם קנס. תימא לר"י מנלן דר"ש בן מנסאי מורה זה דלמך כר' נחוניא בן הקנה ס"ל דחייבי כריתות
פטורים מן התשלומין ומיהו ר"ש התימני ע"כ לית ליה דר' נחוניא מדאיטערין למעוטי חייבי כריתות מולו תהיה לאשה אשה שיש
זה היה דע"כ לא איטערין למעוטי אלף חייבי כריתות דחייבי לאוין ס"ל בסוק החולין (יבמות דף מט. וס) דלית צהו הויה אלז מר"ש
בן מנסאי קשה מנלן דלית ליה דר' נחוניא ועוד אפי' ר"ש התימני דלמך אית ליה דר' נחוניא ואיטערין למעוטי מולו תהיה לאשה
יבמה לשוק דאין קידושין מופסין זה לכ"ע כדלמך צהאשה רבה (סס דף צג. וס) וי"ל דרב חסדא ס"ל דאין שום מנא סובר כרבי
נחוניא ולה"ק ולאפוקי כו' ובקונט' פירש דאמתני' קאד דמפקא מד' נחוניא ומיהו מנ"ל דמפקא מינייה דלמך מודה ר' נחוניא דח